

KIADÓ HIVATAL:

Szikes Antal könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek, hirdetések és minden a kiadóhivatalt érdeklő közlemények küldendők.

Nyitási díj egy sor közlési díja 10 krajcár.

Hirdetések jutányos áron vetetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA.

ELŐFIZETÉSI ÁR

Egész évre 5 frt. — kr.
Félévre . 2 frt. 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 25 kr.

SZERKESZTŐSÉG.

Beliczey-ut 13. szám
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza

Hivatalos közlemények.

Hirdetmény.

Közhirre tétetik, hogy az országos képviselőválasztás Szarvason 1896. november 4-én fog megtartatni a községében.

A választás elnöke Mikolay Mihály, helyettes elnöke Neuman Jenő, jegyzője Salacz József, helyettes jegyzője Oláh Miklós.

Az 1874. évi XXXIII-ik törvényezikk értelmében a választóknak a választásnál semmi nemű fegyverrel, vagy bottal megjelenni nem szabad.

Szarvas, 1896. október hó 24-én.

Az előjáróság nevében:

Dancs Béla,
első jegyző.

Melis János,
bíró.

8062 Szarvas község előjáróitól.
III. 896

Hirdetmény.

Alólirott előjáróság közhirre teszi, hogy a követválasztások miatt a katonai parancsnokság a közös hadseregbeli tartalékosok ellenör-

zési szemléjét a f. évi október 14, 15, 16 és 17 napjairól a f. évi november hó 11, 12, 13 és 14 napjaira halasztotta. — Ezen napokon a tartalékosok következő sorrendben tartoznak megjelenni:

1. november 11-én 1886. 1887. és 1888.
2. november 12 „ 1889. 1890 és 1891.
3. november 13 „ 1892. 1893. 1894. és 1895. évbeliek.
4. november 14 „ az összes Öcsöd, Kondoros és Szentendrasiak.

Szarvas, 1896. október 13.

Az előjáróság nevében:

SALACZ JÓZSEF,
jegyző.

Megszivlelendő hangok a követválasztás előtt.

Ide s tova egy hét választ el amaz alkotmányos jogunk legszűkebb gyakorlatától, melyet képviselőválasztásnak nevezünk. Nem vagyunk illetékesek e kérdésnek politikai részét feszegetni, sem egyik párt elvét a másik rovására kiemelni, hiszen, ha ezt tennők: micsoda sze-

rep juthatna azon ambiciózus korteseknek, akik szóval, dallal, ígéretekkel iparkodnak voksokat szerezni?

Tehát nem azt akarjuk fejtegetni, hogy milyen politikai elvet pártoljunk és valljunk, mert végre is a higgadt és érett gondolkodású polgár tisztán, minden reális befolyás nélkül megőrzi és követi politikai meggyőződését, amely meggyőződésből sem kecsesítő ígéretek, sem ijesztgető impressziók, sem üres frázisokból álló dikciók által eltántorítani nem lehet.

De aztán a meggyőződés tisztaságát a lelkiismeret intenzív világitásánál kell ellenőriznünk, mert azt hisszük, nem tévedünk, midőn azt állítjuk, hogy: a földnek egy intenzívje sem demoralizálta a népet annyira, mint a képviselőválasztás gyakorlata.

Azt a népet, melyet az alkotmány sáncaiba a nagy reformok fölvettek, ma már a sokféle befolyás annyira megrontotta, hogy nincs tudatában annak, miszerint akkor gyakorolja legszentebb és legfőbb polgári jogát, midőn a választási urnához lép.

Kétséget sem szenved, hogy e kóros betegség állami szempontból nagyon veszedelmes és ha tovább is így fejlődik, idővel végzetessé

TÁRCZA.

A lesipuskás.

— Füllentés nélkül való vadászkaland. —

Miniszteri kinevezés folytán jutottam az alföldre. Mint pénzügyi hivatalnokot helyeztek át egy nagy alföldi városba, fogalmazónak az illetékszabáshoz.

Csakhamar igen különös tapasztalatokra tettem szert. Az emberek ugyanis fölötté sokra becsültek a hivatalomban, de azonkívül, t. i. a magán életben alig vettek észre. Mindenütt hívős fogadtatásra találtam bantóan mellőztek s még a tarokkpartikba is csak akkor vettek be, ha abszolúte nem akadt negyedük.

Pedig dicsekedés nélkül mondhatom, hogy sem jellemem, sem intelligenciám nem szolgáltat erre okot. Beesületbeli ügyekben mindig helytállottam; háromszor párbajoztam, a nélkül, hogy hamarosan meg tudnám mondani miért.

Azonfelül régi dzsentrí családból származom, mely a felvidéken igen magas összeköttetésekkel bír. Ha jól tudom, politikai vértanu is akadt családomban, de az bizonyos, hogy egyik anyai nagybátyám a kancelláriánál magas hivatalt viselt és sógoromnak az unokafivére most is es. és kir. kamarás.

Mi kifogásuk volt tehát az alföldi uri embereknek ellenem? Ezt is megtudtam elég hamar.

Tudvalevő dolog ugyanis, hogy az alföldön minden vasalt ingallért viselő ember született vadász, hogy ott a nemességet nem az ösük, hanem az agarak. vizslák és kopók száma után taksálják. Mintha csak valamennyien Nimródnek törvényes utódai volnának, még a jámbor boltos-legények is született sportsmenek. Az ember nem mehet a trafikba anélkül, hogy egy vadászkutyának a farkára ne hágjon.

Nekem pedig soha életemben puska nem volt a kezemben, nyulat, őzet, fácánt csak a természetrajzból és a vendéglők étlapjairól ismertem. Ez utóbbiakhoz

pedig igen sok kétség fér, mint azt egy főpincér nekem elmagyarázta. Sok vaddisznót eszik meg az ember, amit Kőbányán hizlalnak.

Miután egy félévig a lealáztatások és nyilvánvaló mellőzések egész sorát végigszenvedtem, arra az elhatározásra jutottam, hogy én is fölesapok Nimródnek. Vettem puskát, váltottam vadászjegyet és béreltem területet. Rendesen estefelé indultam el vadászni, mikor az utazók legnépesebbek, állig föllegyverkezve, hogy mindenki lásson. Erősen ügyet vetettem, hogy vadászollettem kifogástalan legyen: szürke nemezkalapom tollforgójában ötféle szárnyasnak tollazata diszelt.

Nos, a várt hatás nem maradt el. Szemlétoimást tapasztaltam, hogy mint nyílik meg az emberek kedélye előttem köszöntéseimet szívesebben fogadták, a kézszerítések hótoka emelkedett, sőt a tarokknál sem szidtak oly kiméltlenül, mint azelőtt.

Lassankint arra is méltattak ismerőseim, hogy elbeszéltek előttem vadászkalandjaikat. Ezeknek nagyobb-része olyan ismerősnek tünt föl előttem. Talán olvastam őket valahol.

Hanem annyi bizonyos, hogy noha sűrűn vonultam ki gyilkoló számszámjaimmal, soha egy szál vadat nem ejtettem. Lehet, hogy néhányat megesebesitettem, de hát ezekről a sérülésekről nem lehet vizum repertumot kiállíttatni.

Már kezdtek is fölöttem gonyolódni: akárhányszor tapasztaltam, hogy mikor a kaszinóba belépek, valamennyien hangosan kacagnak, de a hahota azonnal elnémul, mihelyt engem észrevesznek.

Világos, hogy engem nevetnek. Bántott ugyan a dolog, de nem vehettem tőlük rossz névem. Az olyan vadász, ki nem ejt zsákmányt, kész zsákmánya az az elmás fogaknak.

E boszantó helyzet azonban nem sokáig tartott. Egy szerencsés véletlen egyszerre magváltoztatta a világ előtt való pozíciómat.

A dolog úgy történt, hogy egy napon Jánost, az irodaszolgát arra kértem, hogy tisztítsa meg vadászfegyveremet.

— Ért hozzá? — kérdém tőle.

— Meghiszem azt, válaszolt ő fölösleges mosollyal — nincs a Tiszántúlnál nálam különb vadászember.

— Ugyan? — mondtam némi kételkedéssel.

— De már azt eliheti, tekintetes uram, háromszor voltam orvvadászatért elesukva.

Ez a kijelentés roppantul imponált, jobban, mint ha azt mondta volna, hogy három emberéletet mentett meg. Micsoda veszedelmes vadlő lehet az, kit háromszor egymásután csuknak el.

— Hát sok vadat lőtt már maga, János? — kérdém tőle a legnyájasabb hangon.

— A mennyi elém került, válaszolt ő minden henezegéstől ment határozottsággal.

— Ejnye, no, — mondtam bizalmasodva, szeretném magát kipróbálni, legközelebb elviszem magammal vadászni.

— El is megyek — mondá rendíthetetlen nyugalommal.

Meg kell vallanom, hogy János egy szikrát sem tulzott. Az első közös kirándulásunkból három fogolylyal és öt fűrjvel tértünk haza, amely eredményhez én csak annyiban járultam, hogy leültem egy zombékra és ott cigarettázva hallgattam a János által elkövetett puffogásokat.

Hazafelé jövet egy kényes kérdést akartam előtte megpendíteni, de nem tudtam, hogy miként fogjak hozzá. A derék János azonban megelőzött a következő kijelentéssel:

— Aztán, tekintetes uram, nem kell ám azt senkinek az orrára kikötni, hogy én lőttem ezt a néhány aprójszágot.

Bármennyire is elvoltam ragadtatva e szavak által, a tisztesség még egy halvány lobogót vetett bennem.

válthatik. A közjónak vélünk tehát szolgálatot tenni, midőn a választási félreértések néhány esetére rámutatva, orvoslás után nézünk.

Az újabb időben gyakorolt választás legtöbbszörre piaci üzem szerint történik. A szavazatokat adják és veszik. A kinek sok pénze van, az ma könnyen jut mandátumhoz és a mandátumnál fogva fényes politikai álláshoz. Választás előtt rendszeren jó barátai vagyunk a nagyságos és méltóságos uraknak, de mihelyt a t. házba besegítettük, úgy elfordulnak tőlünk, mintha bélpoklosok volnánk. Választás előtt az eszem-izsom, a barátságos kocczintás és meleg kézszerítés járja, s ez után beköthetjük kezünket, hogy a kézfogás máza öt évig le ne kopjék.

Választás előtt úgy egyeseknek, mint a tömegnek eget-földet ígérnek; választás után ránk se hederitene. Ezek és még számos hasonló befolyások alatt áll a legujabb választás. Megbénítja a szabad akaratot, kiöli a jobb iránti bizalmat, kijátsza a törvényes formát és a választó polgárokat egymásra uszítja, fölforgatja a társadalmi békét. És e választást olyan emberek is vezérik, akik fenszóval hirdetik: „az ország támasza, talpköve a tiszta erkölcs!” Már pedig alig van alkalom, mely annyira eldulna az erkölcsi és társadalmi békeességet, mint a követválasztás.

Ez így tovább nem folyhat, ki kell czihe-lődnünk a félreértés undok posványából, s alkotmányos jogunk nagy fontosságával tisztába jöve, civilizációnkhoz illető választáshoz kell szoknunk.

És erre a gyógyítás eszközeit az iskolákban érvényesíthetjük. Erősen hisszük, hogy ha az iskolákban az alkotmányt sikerebben tanítanák, ha az emberi méltóság és önbecszeret

emelése nevelési elv és cél lenne; akkor a rut lélekvasárlás mostani szemérmertlenségei megszűnnének.

Azt mondják: egyik arcanum a választási szigorú törvény. Hanem mikor a szigorúságot úgy alkalmazzák, hogy a fuvar és vendéglési költséget szigorítják; akkor a törvény csak a megtorló — de nem javító — tényező lehet.

Itt egyedül az iskola és az erkölcsök mivélése az igazi tényező, ezt kell kultiválni, ha azt akarjuk, hogy független meggyőződésünket mindennemű befolyástól megőrizve, szabad akarral érvényesíthessük alkotmányos jogainkat.

Azért a közelebbi választás alkalmára őszinte jó akarattal figyelmeztetjük polgártársainkat, hogy: ne tőrjenek semmi nemű kapacitálást, ne rettenjenek vissza az ijesztő rábeszéléstől, ne tekintsenek étel, ital vagy bármilyen ígéretekre; egyedül az egyesek, a község és az ország jólétéért sikeresen működő, bármilyen párthoz tartozó érdemes embert tüntessék ki szavazataikkal. Ha így választunk, akkor hazafias munkát végeztünk.

Választó.

Hivatalos hirdetemény.

5484 számú honvédelmi miniszteri rendelethez.
894

Hirdetemény

a népfelkelés jelentkezéséről.

Az 1893. évi XXXVII. t. cz. alapján mindazon katonailag kiképzett népfelkelésre kötelezettek, kik a közös hadseregben, a hadtengeré-

szetben, a honvédségben, ezek póttartalékában vagy a csendőrségnél szolgáltak, továbbá oly katonailag ki nem képzettek, kik népfelkelési (rózsaszínű) ajánlati lappal el vannak látva, f. évi

november hó 20-án 1863. és 1862. évben születtek
november hó 21-én 1861. és 1860. évben születtek
november hó 22-én 1859. és 1858. évben születtek
november hó 23-án 1857. és 1856. évben születtek
november hó 24-én 1855. és 1854. évben születtek

és mindennap a megfelelő évfolyambeli Szarvason tartózkodó idegenek a városházán személyesen megjelenni vagy írásban jelentkezni tartoznak.

Az írásbeli jelentkezéshez minden községi előjárásnál ingyen jelentkező-lap kapható, melynek kitöltésére és egyéb kezelésére nézve a községi előjárás és a jelentkező lapra nyomtatott figyelmeztetés nyújt fevilágosítást.

A személyes jelentkezéshez az utolsó katonai okmány (végelbocsátó levél, kilépti bizonyítvány ajánlati lap) elhozandó az írásbeli jelentkezéshez pedig csatolandó.

Az itt tartózkodó de (Ausztriában a birodalmi tanácsban képviselt tartományokban és királyságokban honos népfelkelők hasonló minőségben és módzatok között tartoznak jelentkezni mint magyar honosok.

A jelentkezés igazolatlan elmulasztása I - 5 egész 100 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, esetleg megfelelő szabadságvesztéssel büntetettetik.

Kelt Szarvason, 1896. Október hó 15-én.

Az előjáráság.

Választási mozgalmak.

Az utóbbi napokban a választás bulletinja nem csinált meglepetéseket. A pártok tisztában vannak jelöltjeikkel s most a szervezés ideje

— De, János, csak nem mondhatom, hogy én . . .
— Miért ne? A többiek is úgy tesznek még a gróf urak is.

Ez a nyilatkozat teljesen megnyugtató. Ha az arisztokratáknak szabad mások által lőtt szárnyasok tollával ékeskedni, mért ne volna nekem is szabad? Ha a törvény előtt egyenlők vagyunk, mért ne lennünk egyformák a fülentések terén? Ez már csak tiszta demokratologia. Ettől kezdve felejtethetetlenül kedves napokat életem. János rakásra lőtte a vadakat és az én nimbuszom hallatlanul növekedett.

Sohasem felejttem el, hogy minő lekötőző mosolylyal üdvözölt a számtanácsos ur szép, fiatal felesége, kinek vadakkal kedveskedtem.

Minden egyes küldemény után a tanácsos ur leereszkedő nyájassággal lépett be hozzám a hivatalba s így szólt:

— Ném megkért, hogy önnek megköszönjem a szívességet. Annyi szépet beszél önről, hogy más ember a helyemben féltékeny lenne . . .

Csak az zsenirozott, hogy ezeknek az üzeneteknek néha János is fültanuja volt. Ilyenkor, azt hiszem, kissé elpirultam. De ez csak eleinte történt, később egészen beleéltem magamat vadásznagyságomba s olyan folyékonyan fülentettem vadászkalandokat, mintha magától Nimródtól szereztem volna a diplomát.

Emlékszem, hogy mikor egy ízben a tanácsoséknál nagy estély volt, a szép asszony így üdvözölt valamennyi vendég füle hallatára:

— Ah, itt jön az est hőse, mert tudniok kell, hölgyeim és uraim, hogy azokat a szalonkákat, mik ma az asztalra kerülnek, a fogalmazó ur lőtte. Ez aztán a derék vadász.

Az ellenőrné, kinek szintén küldtem néha vadat, sietett magasztalásomat megtóditani.

— Bizonyosan tudom, hogy mi leszünk az elsők, kik az ideán szalonkapecsenyét eszünk.

Mire én kissé erőltetett könnyedséggel így válaszoltam:

— Hja, a szalonka különös állat. Annak elejtéséhez nem elég a lövéses ügyesség, ismerni kell természetét, hajlamait, szeszélyeit, tudni kell mikor huz stb. stb.

Szóval elmondtam mindazt, amit utközben Jánostól allottam, mint saját tapasztalatomat.

Hanem látni kellett volna, hogy milyen feltűnő módon favorizáltam én János urat. A borraivalókról nem is szólok, de egyszer azon-kaptam magamat rajta, hogy szivartárczámban egy regalitász és egy kubszivar között válogatva, az elsőt neki adtam, én pedig a kubára gyújtottam rá. Ha senki sem volt jelen, mindig kezét szorítottam vele s behatóan tudakoltam egészségügyi állapotát.

Pedig alapjában véve igen hanyag fráter volt, de én inkább a nyelvembe haraptam volna semhogy megfedjem. Egy ízben egy fontos aktát elelejtett az adóhivatalba vinni.

— Hát azt mért nem vitte el? — kérdém tőle.

— Mert másutt volt dolgom. Nem vagyok én madár, hogy két helyen lehessen egyszerre.

Én ugyan eddig nem ismertem a madárnak azt a természetét, hogy két helyen tud egyszerre lenni, de azért hallgattam és magam vittem át az okmányt az adóhivatalba.

De hát minden földi boldogságnak mulandóság a végzete. Az én vadászdiósságom sokkal földibb boldogság volt semhogy e sorsát elkerülhette volna.

Képzeheték kinos meglepetésemet, midőn egy napon a tanácsos ur tudatta velem, hogy Jánost első rangú irodaszolgának léptették elő s egyuttal áthelyezték a pénzügyi igazgatóságához.

— Örvendek, hogy megszabadulunk tőle, — mondá kezét dözsölgetve.

Szerettem volna szemébe mondani, hogy nem örülnél olyan nagyon, ha tudnád, hogy ezentul nem vésik a fogad finom vadpecsenyékben.

De természetesen hallgatnom kellett.

Szomoruan vettem bucsut Jánostól. Ő is igen meg volt indulva, de azért ellátott egy csomó jótanácsal s elvitte egy még nagyobb csomó szivaromat.

Ezentul még nagyobb szenvedélyvel vettem magamat a vadászatra. Remegtem ugyanis attól a gondattól, hogy János távozásával nimbuszom rohamosan meg fog csappanni. Ugy hozzászóktam már az ünnepeletéshez . . . milyen keserves lenne azt nélkülözni! Mit fog a tanácsosné mondani?

Egy kegyetlen hideg téli napon nyulra indultam vadászni a kántor Zslájával, ki az okos állatot az én

dresszurámra bízta. Messze haladtam el a Körös partján a magas töltésen, a nélkül, hogy egy nyularkkal is találkoztam volna. Egyszerre a tulsó parton egy kuvasz kutya tűnik föl vicserítő nagy fehér fogakkal. Egyenesen felém látszott törtetni a tulsó oldal nádasra közül. Félttem, hogy a reám bizott kutyát megmarja s azért letértem a töltésről. De alig néhány pillanat múlva a kiéhezett dög az innenső part töltésén jelenik alig tíz lépésnyire tőlem s dühösen kaparni kezdi a havat. Vizlám borzasztóan kezdett szükülni és vonítani. Én, nehogy valami baja essék, indulatosan fölkaptam a puskát, célba vettem s a jövő pillanatban a kuvasz élettelenül gurult le a töltésen. Éppen lábaimhoz esett. Jól megnéztem, ocsmány kínosú tanyai komodorhoz hasonlított, koplalásról tanuskodó sovány bordákkal s ijesztő nagyságu fogakkal.

— No ezzel röviden bántam el, — gondolám kissé röstelkedve, hogy kutyát lőttem agyon. Ha a gazdája megtudja, még pört akaszt a nyakamba. De hát mért s nem tartják az ilyen dühös állatokat lánczon?

E pillanatban a gát egyik kanyarulatánál vidám száncsörgést hallok. Azonnal megismertem a szánt és tulajdonosát, ki maga hajította a lovakat. A fináncbiztos volt. Én, nehogy a meglőtt kutyával együtt találjon egy szökéssel átkerültem a gát tulsó felére; a fűzfák eltakartak, nem vehetett észre. Ott vártam, míg a szánt towarepült. Nagyon sokáig kellett várnom, mert a szánt megállott. Roppant kíváncsiság fogott el. Fölkusziam ismét a gátra s egy fatörzs mögül nagy csodálkozással láttam, hogy a fináncbiztos ur az általam meglőtt kutyával vesződik, fölemeli s a szánt saroglyájába teszi.

Azzal a lovak közzé csap s a szánt towarepül a város felé.

Az igazat megvallva, jóízűt nevettem a biztos és manipulációján. Mit akarhat azzal a meglőtt kutyával? No ezen még valamikor jóízűt fogunk kacagni az ő rovására. Ezzel a megnyugtató érzéssel ma, am is hazafelé bandukoltam.

Mikor a kaszinóba léptem, a doktor azzal fogadott:

— Nos, lőtt-e valamit?

— Ma nem volt szerencsém, a puskámat so süttöttem el.

— Képzelve, a fináncbiztosnak milyen disznója volt.

folyik. A kortések még csak lázasan szaladgálnak, majd a választási láz utolsó napjain fogják megmutatni: mi lakik bennük.

A választási előkészületekről, — melyet tudósítónk állított össze — a következőkben számolunk be.

A szarvasi függetlenségi és 48-as párt a központ kiküldöttje Veres József volt képviselő és főesperes tiszteletére folyó hó 17-én este a volt Sas vendéglő helyiségében közvacsorát rendezett s azt megelőzőleg mintegy 400 választó jelenlétében pártgyűlést tartatott. A közvacsorán mintegy 500 polgár vett részt, kik elragadtatással hallgatták Veres József a központ kiküldöttje és Haviár Dani képviselőjelöltnek ékes szóló és hazaszeretettől áthatott beszédeit. A hangulat lelkes s emelkedett vala, s a párt ereje s egységes összetartása a függetlenségi zászló diadala jutását ígéri.

Haviár Dani a szarvasi függetlenségi és 48-as párt képviselőjelöltje ma délután a Kossuth téren tartja meg programbeszédét. A párt az ünnepségek rendezését a mai napról elhalasztotta tekintettel a még mindig folyamatban lévő mezei gazdasági munkálatokra. November 1-én az 5 órai vonattal várja a párt a vasúti állomásnál Kossuth Ferenczet, Justh Gyulát, Eötvös Károlyt, Veres Józsefet, Dr. Barabás Bélát, Dr. György Elekét, Endrey Gyulát és a párt még több kitünőséget, kik már akkor mint képviselők, a zászlót diadalra juttatni segítőnek.

Fáklyásmenet van tervben s ha a hatóság megengedi oly impozáns fogadtatás és bejövétel lesz, a milyent régen láttunk.

Este 7 kor a volt Sas vendéglő helyiségében párt értekezlet és utána közvacsora tartatik. — A párt hangulata lelkes, s a régi kipróbált gárda rendületlenül és elvösen tart össze a függetlenség zászlója alatt.

A szabadelvű párt ma este 7 órakor a „Bárány“ vendéglő udvarán épült szinkörben értekezletet tart, s ezzel egybekötve közvacsorát rendez. Az előjelek szerint a párttagok tömeges részvételére számíthatni.

November 1-én vasárnap déltől fél 2 órakor érkező vonattal jön körünkbe Gróf Csáky Albin Ó

— A finanszírozásnak?

— Igen, neki; gondolja csak, az a fuser egy gyönyörű farkast lőtt. De milyen remek példányt. Épen most megyünk megnézni.

— De már azt magam is megnéztem, — mondám nyugtalan sejtelmektől meglepetve.

Néhány perecz múlva a finanszírozás házához értünk hol már vagy harminczan állottak a folyosón, nézgetve elejét farkast. Én is megnéztem. Mit mondjak? Az én komondorkutyám volt vagyis az az álat, a melyet én annak néztem.

Képzelmek el helyeztem; egy farkast löttem s nem reklamálhattam magamnak sőt egy félórán át halanom kellett a ledíletkezőbb ajkáról, hogy ez egyike volt a legremekebb lövéseknek. Épen fültövon érte.

— Pingálni sem lehet sebb lövést, — kiáltá az egyik öreg vadász.

— Hja, erősen czélba vettem, — mondá a finanszírozás, diadalmasan körülhordozva tekintetét, — az ember puskája elé nem mindennap kerül farkas.

Ah, mint szerettem volna felkiáltani: te vetted czélba, te nyomorult henczegő. hát hát nem én löttem te a gát tetejéről? . . .

De nem szólhattam. először azért, mert a doktornak csak az imént mondtam hogy a puskámat sem sütöttem el, másodsor örök időkre blamáltam volna magamat, a ha megtudják, hogy vadászlétemre nem ismertem rá a farkasra. Fogvicsoritva, de szólanul kellett tehát halgatnom, mint dicsőítik a nyomorult henczegőt.

Igaz hogy én is henczegtem valamikor, de csak hitvány, szelid szárnyasokkal, míg ez a nyomorult egy gyönyörű farkast mer elorozni tőlem.

Ettől kezdve halálos gyűlölséget éreztem a finanszírozás iránt, maikom mindig ökölbe szorult, valahányszor vele találkoztam. Ő pedig oly fölfuvalkodottan lépegetett, mintha Galliót nem Julius Cézár, hanem ő hódította volna meg . . .

Szerenose, hogy nemsokéra engem is áthelyeztek különben nem tudom, hogy mire ragadt volna dühöm. Mert végre is, mit ér halomra lövöldözni a sivatag oroszánjait, Bengália tigriseit és Nubia párduczait, ha az ember nem dicsékedhetik velük!

Ez csak elég világos.

Zöldi Marton

Nagyméltósága, hogy programbeszédjét elmondja. Ertető kíváncsisággal tekint ezen beszédre nemesak Szarvas város közönsége, de az egész ország is.

Gróf Csáky Albin annyira a politikai helyzet magaslátán áll, hogy nyilatkozatai kiváló súlytal bírnak. Értesülésünk szerint a fővárosi sajtó számos kiküldött tudósítóval képviselteti magát a nagy férfiú fogadtatásánál, kik feljegyzik és a lapokban reprodukálják a programbeszéd nagyrésztü tartalmát.

A szabadelvű párt fényes nevű jelöltjéhez méltó fogadtatásra készül. A város előkelő gazdáinak sikeresen felkeltett érdeklődése folytán bátran várható, miszerint olyan bandérium és kocsisor kísérendi az ünnepet, minő báró Podmaniczky óta nem taposta Szarvas utczeit.

Ugyanezen érdeklődés, mely az intéző bizottság fáradságot nem ismerő tevékenységével párosul gazdag reményt, emberi számítás szerint kétségtelen bizonyosságot nyújt Gróf Csáky Albin megválasztására.

— Programbeszéd. Gróf Zay Miklós az orosházi kerület szabadelvű pártjának képviselőjelöltje a múlt héten tartotta meg nagy érdeklődést keltett programbeszédét Szentandrásán.

Ujdonságok.

Mikor lesz a képviselőválasztás? Most már Békésmegye mind a hat választókerületében ismeretes, mikor lesz meg a képviselőválasztás. A jövő szerdán választanak, vagyis f. hó 28-án Gyoma és Orosháza, 31-ikén, vagyis szombaton Békés, Csaba és Gyula, tehát három helyen s utószól választ Szarvas november 4-én

— **Halálozás.** Vettük a következő gyászjelentést: Alulírottak fájdalomtól megtört szívvel jelentik a számos rokonok nevében is a legjobb anya, a hön szerető nagyanya, testvér és rokon öz. Paál Józsefné szül. Pónyiczky Judit f. évi október 24-én reggeli 3 órakor életének 61-ik évében történt gyászos elhunytát. A megboldogult földi részei a hó 25-én délután 3 órakor fognak örök nyugalomra tértetni. Szarvason, 1896. október 24. Paál Mari és férje Dr. Szlovák Pál, Paál Nelli és férje Varga József Feri gyermekükkel, Paál Bella és férje Ruisz Gyula Feri, Nelli, Márta, Pista gyermekekkel.

— **Jegyzék öröme.** A belügyminiszter helyben hagyta a vármegye azon határozatát, hogy a millenniumi esztendő a községi jegyzők nyugdíjába kétszeresen beszámítható legyen.

— **Eljegyzések.** Nobik Sándor mezőtúri lakos folyó hó 18-án eljegyezte Liska Irma kisasszonyt. Saáp J. Jenő nagykátai lakos jegyet váltott Süszholcz Irma kisasszonnyal.

— **A békésmegyei gazdasági egylet** vasárnapigazgató választmányi ülésén föltatolagosan tárgyalta s befejezte a Tallián féle cseléd-törvény javaslatot s azt határozta, hogy azazl kapcsolatlanban felterjeszti a földmívelési miniszterhez saját cseléd-törvény javaslatát is, meg-bővítve azon szakaszokkal, melyeket a Tallián-féle javaslatból recipiált. Az így egyesített javaslat kiegészítésére kiküldték a szabályzatot készítő előbbi küldöttséget, melybe még Léderey Rudolf és Hutiray Lászlót választották.

— **Beküldetett.** Tisztelt Szerkesztő Úr! Becses lapjában közölte volt a kiállítási sorsolásra szánt értékesebb tárgyak felsorolása, s lakosságunk figyelmébe melegen volt ajánlva a kiállítási sorsjegyek vásárlása. — Minthogy tudomásunk szerint a kihuzott sorsjegyek jegyzéke a fővárosban ma azaz 25-én jelenik meg, azon tiszteletteljes kérdéssel fordulunk t. szerkesztő úrhoz, fog-e gondoskodni ilyen jegyzékről, s fogja-e azt lapjában is közölni, amint ez kívánatos is volna? Tisztelettel Szarvason, 1896. okt. 23-án. E g y é r d e k e l t.

Igértünk szívesen beváltottuk volna, de a kiállítási sorsjegyek kihuzott száma — mint az hivatalosan ígérve volt — még nem kaptuk meg. Mihelyt azonban megkapjuk, közzé fogjuk tenni, hogy ígértünk beválttuk.

— **Egyetemes gyűlés.** A magyarhoni ág. ev. gyülekezetek a múlt héten tartották br. Prónay Dezső, egyetemes felügyelő, elnökle mellett Budapesten egyetemes gyűlésüket. — A helybeli főgymnasium képviselőjében B e n k a Gyula, igazgató, vett részt a nagyfontosságú gyűlésen.

— **Vásár.** A ma egy hete lefolyt vásár egyike volt városunk legélénkebb, legsikerültebb vásárainak. — Habár a második napon, hétfőn, nem is maradhatott el az elmaraghatlan „vásári eső“, az első napon, vasár-

nap gyönyörű idő kedvezett az élénk forgalomnak. — Úgy halljuk, hogy az elárúsított legnagyobb része, s köztük a mi helybeli iparosaink is szép sikerrel adtak túl áruikon.

— **A kiállítás.** Az ezredéves kiállításnak a jövő hét lesz az utolsó hete, amennyiben köztudomás szerint Dániel Ernő kereskedelmi miniszter nov. 3-án d. u fogja ünnepélyesen berekeszteni. — Városunk intelligenciájánál is nagyon észlelhető a lázas sietség, melylyel az utolsó heteket kihasználni óhajtják, amennyiben a múlt héten is nagyszámmal randultak föl. — Bizony dicséretre méltó dolog volna, ha népünk sorából is összevörödnék egy nagyobb társaság a kiállítás megtekintésére annyival is inkább, mert e hétre még érvényesek a vasúti kedvezmények is, no meg hazafias kötelessége is fölrándulni mindenkinek, aki teheti!

— **Katonáink idő előtt való szabadságolása.** A honvédelmi miniszter rendeletet bocsátott ki, amelyben úgy a közös hadsereg, mint a honvédség tényleges állományába tartozó egyéneknek a szolgálati kor sorrendje szerint idő előtt való szabadságolását szabályozta. A rendelet szerint tartós szabadságolásra első sorban igényt tarthatnak és ezért folyamodhatnak, akik 1. kedvezményben részesítés iránt igényt emeltek, de az előirt teljes törvényes kellékek hiánya miatt nem részesültek kedvezményben, 2. akik a földmives iskolát sikerrel végeztek, 3. akik besoroztatásuk előtt a mezőgazdaság terén működtek, ha ez utóbbi két esetben az illetők igazolják az is, hogy szülők vagy a maguk birtokán fognak gazdálkodni.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

S Z I K E S A N T A L.

Társ-szerkesztő: MIHÁLFY JÓZSEF.

1932 tkv.

1896

Hirdeimény.

Alólírott, tkvi hatóság részéről közhírré tételik, hogy az orosházi takarekpénztár Csató Benedek özenhalmi lakos elleni 235 frt járulékaiból álló követelése kielégítése végett az öcsödi 62 sztlj-kvben A. I. 4 rsz. a felvett és Csató Benedek tkvi tulajdonát képező $1\frac{60}{100}$ és $\frac{60}{100-2}$ hrsz. belt elkes ház 400 frt kikiáltási árban nyilvános árverésben eladatni rendeltetvén, arra határidőül 1896. év november hó 14 napjának d. e. 10 órája ezen Öcsöd község házához kitézetik, mely határnapon az érintett ingatlan becsáron alul is eladatni fog.

Kikiáltási ár a becsár bánatpénz a becsár 10%-a vételár $\frac{1}{3}$ -ad része az árverés napjától számított 20 nap a második $\frac{1}{3}$ -da ugyanazon naptól számított 40 nap és a harmadik $\frac{1}{3}$ része a melybe a bánatpénz is betudatik 60 nap alatt fizetendő 6% kamatokkal.

Vevő az ingatlannak az árverési naptól számított 15 nap múlva lép birtokába, amennyiben ez idő alatt előterjesztés vagy utóajánlat nem tételnek. A többi feltételek alulirt telekvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Öcsöd községe házában is megtekinthetők.

Kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.

Szarvas, 1896. augusztus 17-én.

Mészáros,

kir. jbiró.

Hirdetmény.

Alulírott van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, miszerint

s i r k o s z o r u

raktáromat feloszlatni kívánom s így a még nagy választékban raktáron levő összes

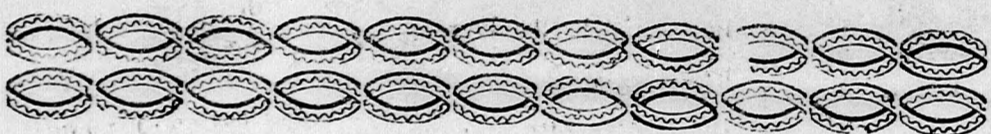
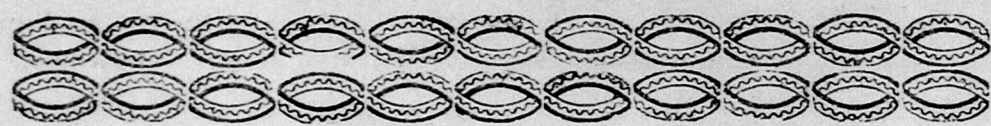
 sirkoszorukat

igen olcsón (minden áron) végkép kiárulom.

A közelgő halottak napján szükséges sirkoszorúk szíves beszerzését kérem

tisztelettel

Nyácsik S. utóda.

Cseresznye- és meggyfa-csemeték nagymérv-beni eladása.

Eladásra szánt készlet: cseresznyéből 80,000 drb, meggyből 50,000 drb.

Cseresznyefa-csemeték árai: a 160-200-240 centiméter magas hajtással bíró, gazdag gyökerű, életerős, 1-2 éves csemeték darabja (azok erőssége szerint) 20 krtól 40 krig.

Meggy-csemeték árai: az 1-2-3-4 éves, gazdag gyökerű, igen szép tejlődésű, életerős csemeték darabja (azok erőssége szerint) 20 krtól 50 krig.

Nagybani ára	100 drb.	40 kros csemete 1 vagy több fajban	38 frt	100-an kint
	250 "	40 " " 1 " " "	36 "	
	500 "	40 " " 1 " " "	34 "	
	1000 "	40 " " 1 " " "	32 "	
	1000 "	10 " " 1 " " "	30 "	

A 4-5 éves, igen erős meggyfa-csemeték 100-a 48 frt, 250 drb vételénél 45 frt 500 drb vételénél 44 frt.

Igen nagy készlet van a következő cseresznye-fajokból: Germersdorfi nagy, Nagy fekete ropogós, Korai májusi cseresznye, Badoconyi óriás, Ferencz császár ropogósa, Dönnisen sárga ropogósa, Hedelfingeni óriás, Dr. Entz feketéje, Schneider kései ropogósa, Coburgi korai fekete, Clocker óriása, Büttner kései ropogósa, Mezel ropogósa, Rennerchen ropogósa, Heintze korai cseresznyéje, Korponai fekete ropogós, Mückebergi nagy, Disznódi fűszeres, Jaboulay ropogósa, Hollandi hercegnő, Kanizsai fekete, Esperen ropogósa stb. stb.

Igen nagy készlet van a következő meggy-fajokból: Körösi meggy (Spanyol meggy), Spanyol meggy piros, Pándi meggy, Korai Hortensia, Hortensia királynő, Eugenia, Válva érő, Oigmesii apátnő, stb. stb.

A fenti cseresznye és meggyfajokon kívül adatk ki körte, alma, szilva, őszibarack, lasponya, birs- és eperfa ojtványok egy gazdasági mint törpére nevelt 1-2-3-4 éves példányokban, még pedig gazdag fajtálaszték mellett. A csemeték tisztán homok talajon neveltek s ezért gazdag gyökerzet s biztos fogamzási képességgel bírnak, ezen felül hiteles fajták, edzett természetűek, egészségesek hosszú életűek és igen olcsók is. Adatik ki fentiekben kívül 1-2-3-4 éves vadoncz is, körteből almából, doucinból, paradicsom-alma, birs, besztercezi szilva, duráncai szilva, Prunus Myrobolana, Saint Joulie, kökény, mandula, sárga barack, cseresznye, fekete meggy, sajmeggy és eperből, melynek árai erősség (vastagság szerint) 1000 kint 5-84 frtről 19.80 frtra emelkedtek.

Az Ungváry László-féle czegeledi gyümölcsfa-iskola ma már 140 hold területű. Van benne 1,100,000 nemes és 15,000,000 vadoncz csemete s így az ma már, mint tisztán gyümölcsfa-

iskola a föld kerekén található ilyenmü telepek közt az első helyen áll. Egyébként is nagyott haladt az Ungváry László-féle cég egy év alatt azáltal, hogy a telepet (száraz időre való számítás) ártezi kuttal látta el; nemkülömben a sok eső illetve csapadékos időre való számításal vízlevezető árkokat létesít. [Ezen munkálatok tavaszig mind befejezettek]. Kiüllet ez év őszén és a következő év tavaszán 4000 drb anyafát. Tényleg megkezdte a díszbokrok és díszfák, valamint a rózsatenyésztést is. Boldogult Berezskei Máténak egy a mező kovácsbázi, valamint kunágotai kísérleti telepe a cég tulajdonába ment át. A cég mint életképes vállalat, Kecskeméten is létesít egy nagyobb szabású, 449 holdas gyümölcsfa-iskolát. Stb., Stb.

!!Tessék árjegyzéket kérni!!

A Velimi világ-kávé

válogatott ezgoria gyökérből készült

legjobb pótkávé,

a kávénak gyönyörű színt és kitűnő zamatot kölcsönöz.

Ízság és takarékoság tekintetében az összes pótkávókat felülmulja, minek foytán rövid idő alatt a tisztelt magyar gazdasszonyok kedvencz pótkávéjává ett.

A Velimi világ-kávé

1/2, 1/4, 1/5, 1/6 és 1/10 kilós szivárványszín fadobozokban és 1/6, 1/8, 1/10, 1/11, 1/12, 1/16 kilós csomagokban készül

Védjegyünk 2 angyal és egy globus.

A Velemi világ-kávé kapható Nyácsik S. utóda úr fűszerkereskedésében, és Komlowszky János ur fűszerkereskedésében.

Melyen tisztelt közönség!

Kérjük a kitűnő velemi világ-kávét megkísérteni!

Tanoncz kerestetik

Komlowszky János

vegyeskereskedésében

SZARVASON

Egy teljesén jókarban levő

boltajtó

jutányos áron eladó. Értekezni lehet e lapok kiadóhivatalánál.